

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 242/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej, zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka na neverejnom zasadnutí 16. mája 2012 prerokoval podanie JUDr. Štefana Harabina, predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. KP 4/2012-18 z 18. apríla 2012 označené ako „*Námietka predpojatosti sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Eudmily Gajdošíkovej, JUDr. Ladislava Orosza a JUDr. Jána Lubyho*“ vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2069/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľudmila Gajdošíková, Ladislav Orosz a Ján Luby nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2069/2012.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. apríla 2012 doručené podanie JUDr. Štefana Harabina, predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. KP 4/2012-18 z 18. apríla 2012 označené ako „*Námietka predpojatosti sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Eudmily Gajdošíkovej, JUDr. Ladislava Orosza a JUDr. Jána Lubyho*“ vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2069/2012 a takto

republiky (ďalej len „navrhovateľ“), č. k. KP 4/2012-18 z 18. apríla 2012 označené ako „Námietka predpojatosti sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Ľudmily Gajdošíkovej, JUDr. Ladislava Orosza a JUDr. Jána Lubyho“ vo veci sťažnosti MVDr. Jozefa Žeca (ďalej len „sťažovateľ“) proti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2069/2012. Sťažovateľ v tomto konaní namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 9 Ndz 8/2011 z 8. decembra 2011 a jemu predchádzajúcim postupom.

Uvedené podanie navrhovateľa bolo napísané na hlavičkovom papieri najvyššieho súdu a podpísané navrhovateľom.

V súvislosti s námietkou predpojatosti vznesenej proti sudkyňi ústavného súdu Ľudmile Gajdošíkovej navrhovateľ vo svojom podaní uviedol: „v súvislosti s rozhodovaním o ústavnosti voľby predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako členka senátu sa bez využitia opozitného kvóra vyjadrovala aj k mojim odborným schopnostiam pri vedení tejto voľby Súdnou radou Slovenskej republiky. Bola členkou senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vydal rozhodnutie č. II. ÚS 5/03. V ňom na viacerých miestach spochybňuje moju odbornosť a kvalifikovanosť. Z toho vyplýva pre mňa dôvodná obava, že JUDr. Ľudmila Gajdošíková má vytvorené vnútorné presvedčenie o mojich nedostatočných odborných schopnostiach a morálnych hodnotách. Prítomnosť uvedených objektívnych skutočností opodstatnene vzbudzuje pochybnosti o jej nestrannosti. Tým, že sa opakovane vyjadrovala negatívne aj o mojich odborných a morálnych kvalitách, nejaví sa v mojich očiach sudkyňou nestrannou a dôveryhodnou. Dá sa dôvodne očakávať, že na svojich odmietavých názoroch a postojoch potrvá a bude rovnako negatívne pristupovať k hodnoteniu mojej osoby aj v tomto prípade. Považujem preto jej odmietnutie pre predpojatosť za opodstatnené.“

Svoju námietku predpojatosti proti sudcovi ústavného súdu Ladislavovi Oroszovi navrhovateľ v podstatnom odôvodnil tým, že «sa vecne prostredníctvom médií opakovane negatívne vyjadril k mojej odbornosti a kvalifikovanosti najmä v súvislosti s legitimitou zastavania funkcie predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z mnohých jeho

vyjadrení je možno uviesť napríklad správu vydanú SITA dňa 15. októbra 2000. Ladislav Orosz uviedol, že: „spôsob konania predsedu NS SR Harabina je podľa neho taký, že by bolo v záujme autority sudcovského stavu, aby ho vo funkcii nahradil niekto iný.“. V ďalšej správe SITA uviedol: „Harabin mieša jablká s hruškami, a to nielen v podaní na ÚS SR, ale aj pri písaní svojich výhrad osobitnému úradníkovi OSN Paramovi Cumaraswamymu. Harabina možno odvolať aj podľa platného právneho stavu a bude to aj v súlade s Ústavou SR, zdôraznil Orosz.“.

Okrem mojich odborných schopností sudca JUDr. Ladislav Orosz spochybnil aj moje osobnostné kvality. V rozhovore pre denník SME dňa 6. novembra 2002 uviedol: „Ja som už počas svojho pôsobenia v ústavnej funkcii poukázal na to, že na čele Najvyššieho súdu by bola vhodnejšia iná osoba, než je Štefan Harabin. K tomu záveru som dospel na základe činnosti ústavnoprávneho výboru, keď sme veľmi často prichádzali do styku s pánom Harabinom.

Niektoré črty jeho osobnosti spôsobujú problémy pri riadení takej závažnej ústavnej inštitúcie, akou je Najvyšší súd, a vyslovil aj mnoho pochybných právnych názorov, čo samozrejme, nie je dôvod na jeho odvolanie z funkcie. Pri výkone tejto funkcie však treba mať určité osobnostné predpoklady a tieto podľa mňa pán Harabin nespĺňa.“»

Námietku predpojatosti vznesenú proti sudcovi ústavného súdu Jánovi Lubymu odôvodnil navrhovateľ skutočnosťou, že vzhľadom na kolegiálnu previazanosť s ostatnými členmi IV. senátu ústavného súdu „možno mať pochybnosť aj o nezaujatosti sudcu JUDr. Jána Lubyho. Tento sudca sa bežne, minimálne v rámci plnenia pracovných povinností stýka s oboma označenými sudcami senátu, vníma ich postoje k subjektom zúčastneným v konaní, teda aj k mojej osobe a je ich postojmi ovplyvňovaný. Daný vzťah už nemožno považovať za neutrálny, či spoločenský, keď jeho povaha sama osebe vzbudzuje pochybnosti o sudcovskej nezávislosti a nestrannosti.“.

V závere svojho podania navrhovateľ uviedol, že „JUDr. Štefan Harabin je predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý je v procesnom postavení v danej veci. Negatívny vzťah menovaných sudcov k mojej osobe existuje nielen ako k fyzickej osobe, ale aj ako k predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – teda k štatutárnemu orgánu sťažovateľa. Opodstatnenosť tejto obavy akcentuje aj rozhodnutie Ústavného súdu

SR z 20. októbra 2010, I. ÚS 352/2010, ktorým senát ústavného súdu vylúčil sudcu Ústavného súdu Ladislava Orosza z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom SR pod sp. zn. IV. ÚS 345/09 vo vzťahu k JUDr. Štefanovi Harabinovi – ako účastníkovi sťažnosťou napadnutého konania.

Cieľom inštitútu vylúčenia sudcu nie je sankcionovanie osoby sudcu, ale zabezpečenie realizácie práva na spravodlivé konanie účastníkov konania, ktorého súčasťou je aj právo na subjektívne a objektívne nestranný súd. Okolnosti uvedené vo vzťahu k sudcovi JUDr. Oroszovi odôvodňujú vznik pochybností objektívnej povahy o nepredpojatosti sudcu ústavného súdu v zmysle § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky navrhuje vylúčiť sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Ladislava Orosza, JUDr. Ľudmilu Gajdošíkovej a JUDr. Jána Lubyho pre ich predpojatosť z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci o sťažnosti vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2069/2012.“.

K svojmu podaniu navrhovateľ pripojil prílohu označenú ako „*Monitoring Médii*“, v ktorej následne uviedol obsah médiami zverejnených článkov, a to: 1. Ústavnoprávny výbor predvolal Harabina (3. október 2000; Slovenská republika; s. 2; TASR), 2. Ústavnoprávny výbor nerozhodol o návrhu vlády na odvolanie predsedu najvyššieho súdu Š. Harabina (3. október 2000; Televízna stanica STV 1; Noviny STV; 19.30 h; 2 min; Dobšinský Braňo), 3. Orosz za odvolanie. Harabin odmieta skoršie zvolanie sudcovských rád (4. október 2000; Pravda; s. 2), 4. Ústavný súd odmietol podnet predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Š. Harabina ako neopodstatnený (12. október 2000; Rozhlasová stanica Slobodná Európa; Aktuality, súvislosti, argumenty; 07.11 h; 1,5 min; Gabaľ Peter), 5. Bumerang na Harabinovu hlavu (13. október 2000; Pravda; s. 6; Juraj Handzo), 6. Štefan Harabin kontra Slovenská republika (16. október 2000; Rozhlasová stanica Slovensko; Rádiožurnál; 18.00 h; 4,5 min; Valková Tamara), 7. Harabin vraj lobuje sám za seba (28. október 2000; Sme; s. 2), 8. Cumaraswamy požiadal parlament, aby náležitým spôsobom zhodnotil svoje rozhodnutie v kauze Harabin (30. november 2000; Rozhlasová stanica Hviezda FM; Rozhlasové noviny; 18.30 h; 4 min; Michelko R.), 9. Otázka pre Ladislava Orosza, predsedu Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky. „Vďaka“ Harabinovi chýbajú disciplinárne senáty (11. september 2002; Sme; s. 8),

10. Otázka pre Ladislava Orosza, bývalého predsedu Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky. Harabin nespĺňa predpoklady na svoju funkciu (6. november 2002; Sme; s. 8), 11. Z výrokov zainteresovaných politikov – právnikov (7. november 2002; Národná obroda; s. 7), 12. Ústavní právnici sa sporia (28. december 2002; Sme; s. 2).

Predsedníčka ústavného súdu v zmysle rozvrhu práce ústavného súdu platného od 29. februára 2012 do 28. februára 2013 predložila podanie navrhovateľa podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním o a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) I. senátu ústavného súdu na jeho prerokovanie a rozhodnutie.

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje. Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce na rok 2012 (platného v rozhodnom čase, pozn.) o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00). Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

Sudkyňa Ludmila Gajdošíková k námietke vznesenej navrhovateľom uviedla, že „Ide o opakované uplatňovanie dôvodu predpojatosti vznesené JUDr. Štefanom Harabinom voči mojej osobe.

Nazdávam sa, tak ako som sa už k mnohým obdobným námietkam JUDr. Štefana Harabina o mojej predpojatosti voči jeho osobe opakovane v iných veciach vyjadrila, že takto formulovaná námietka predpojatosti nemá opodstatnenosť.

V rozhodnutí označenom predsedom najvyššieho súdu sa žiadne hodnotenie jeho odborných schopností a morálnych hodnôt, na ktoré poukazuje, nenachádza. Toto rozhodnutie ústavného súdu je verejne prístupné a každý sa o tom môže presvedčiť.

Osobne som sa k odborným kvalitám a k morálnym hodnotám predsedu najvyššieho súdu nikdy nevyjadrovala a neviem, z akého zdroja získal tieto informácie a použil ich ako argument mojej predpojatosti voči jeho osobe.

Rovnako neviem, z akého zdroja získal predseda najvyššieho súdu v súvislosti s rozhodnutím sp. zn. II. ÚS 5/03 informácie o výsledku tajného hlasovania jednotlivých členov senátu, pretože na hlasovaní senátu sa zúčastňujú len jeho členovia a zapisovateľka a výsledky hlasovania sú uložené v zapečatenej obálke.

Je nepochopiteľné, prečo chápe predseda najvyššieho súdu využitie separátneho vóta (v námietke používa termín opozitného kvóra) a jeho zverejnenie ako moju povinnosť, a nie ako právo, ktoré je mi priznané podľa § 32 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a jeho nevyužitie používa ako argument pri uplatnení mojej predpojatosti voči nemu.

Vzhľadom na to, že mám vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2069/2012 ako členka IV. senátu ústavného súdu rozhodovať, oznamujem, že námietku predpojatosti uplatnenú predsedom najvyššieho súdu považujem za nedôvodnú a oznamujem, že som spôsobilá a pripravená rozhodovať v predmetnej veci objektívne a nezaujato.“

Sudca ústavného súdu Ladislav Orosz k námietke predpojatosti podanej navrhovateľom uviedol, že „JUDr. Štefan Harabin odôvodňuje námietku predpojatosti proti mojej osobe vznesenú v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 2069/2012 v zásade identickým, resp. porovnateľným spôsobom ako všetky ďalšie dosiaľ uplatnené námietky predpojatosti smerujúce proti mojej osobe (napr. vo veciach vedených pod sp. zn. IV. ÚS 75/09, sp. zn. II. ÚS 340/09, sp. zn. IV. ÚS 345/09, sp. zn. IV. ÚS 479/2011, sp. zn. PL. ÚS 92/2011, sp. zn. PL. ÚS 93/2011, sp. zn. Rvp 449/2011, sp. zn. Rvp 3307/2011, sp. zn. Rvp 4053/2011 a sp. zn. IV. ÚS 85/2012 a sp. zn. IV. ÚS 138/2012); podstata jeho argumentácie spočíva v tvrdení, že som sa v minulosti (ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky) viackrát negatívne vyjadroval prostredníctvom médií k jeho odbornosti a osobnostným kvalitám, čo zakladá jeho obavy z toho, že aj v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 2069/2012 budem k jeho osobe, resp. najvyššiemu súdu, ktorý ako štatutárny orgán zastupuje, pristupovať negatívne. Vo všetkých uvedených veciach som na ním uplatnené námietky predpojatosti reagoval svojimi vyjadreniami, na ktoré v podrobnostiach v záujme hospodárnosti odkazujem aj v tomto prípade a na tomto základe konštatujem, že voči mne uplatnenú námietku predpojatosti považujem za nedôvodnú a som vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2069/2012 pripravený rozhodovať objektívne a nestranne.“

Sudca Ján Luby k námietke vznesenej navrhovateľom vo svojom vyjadrení uviedol: «Nie sú mi známe žiadne dôvody uvedené v § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred

ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pre ktoré by mohli vzniknúť pochybnosti o mojej nepredpojatosti (nemám žiadny vzťah k predmetnej veci, jej účastníkom, ani k ich zástupcom), a preto sa necítim byť predpojatý vo veci a rozhodovať o nej.

K vzneseným námietkam v časti smerujúcej voči mne uvádzam, že JUDr. Štefanom Harabinom namietaný pracovný kolegiálny vzťah (údajná „kolegiálna previazanosť“) s ostatnými členmi senátu IV. ÚS ani tvrdené „vnímanie ich postojov k subjektom zúčastneným v konaní“ založené na jeho domnienkach nemôžu podľa môjho názoru predstavovať relevantné dôvody na moje vylúčenie z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci a nemožno z nich vyvodit', že by boli spôsobilé mať vplyv na moje nestranné rozhodovanie.»

Hoci sa úprava vylúčenia sudcu v základných rysoch zhoduje s úpravou obsiahnutou v iných procesných predpisoch, v jednotlivých typoch konania pred ústavným súdom však môžu nastať situácie, na ktoré nemožno celkom mechanicky aplikovať poňatie nestrannosti a nepredpojatosti, tak ako je uplatňované (i) v konaniach, ktorých predmetom je ochrana individuálnych subjektívnych práv (tak tomu je napr. pri abstraktnej kontrole právnych noriem), alebo (ii) v konaniach, kde je postavenie účastníka konania (jeho zástupcu) iné ako v klasickej procesnej schéme účasti (pozri napr. § 21 ods. 1, 3 a 4, § 49 a § 51 zákona o ústavnom súde).

V okolnostiach danej veci sťažnosť sťažovateľa smeruje proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 9 Ndz 8/2011 z 8. decembra 2011 a jemu predchádzajúcemu postupu. Z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva, že v tejto veci najvyšší súd prerokoval a rozhodol v senáte, ktorému predsedala JUDr. Viera Nevedelová, podanie sťažovateľa z 30. novembra 2011, ktorým vzniesol námietku predpojatosti proti sudkyni najvyššieho súdu JUDr. Zuzane Ďurišovej v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 10 Sžr 12/2010. Z rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2011 sp. zn. Spr. 1509/2010 (s. 45) platného v rozhodnom čase vyplýva, že prerokovanie a rozhodovanie agendy zapísanej v registri Rks, Nds a Ndz vo veciach došlých po 15. novembri 2010 vykonáva senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej (členom uvedeného senátu nebol predseda najvyššieho súdu JUDr. Štefan Harabin, pozn.).

Z tohto pohľadu je potrebné vnímať aj oprávnenie „zástupcu účastníka“ podať námietku predpojatosti proti vec prejednávajúcim sudcom ústavného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2069/2012, najmä pokiaľ ide o dôvody uvádzané v tejto námietke. Postavenie predsedu najvyššieho súdu JUDr. Štefana Harabina v konaní pred ústavným súdom vedenom pod sp. zn. Rvp 2069/2012, ktorého osoby sa námietky predpojatosti uvedené v podaní navrhovateľa výlučne týkajú, je prima facie iné/slabšie, ako je postavenie vec prejednávajúceho senátu (o ktorého vec v skutočnosti ide) alebo ako je postavenie priamych účastníkov uvedeného konania pred všeobecným súdom. Za takejto situácie spravidla nemôže obstať námietka predpojatosti vznesená predsedom najvyššieho súdu (prípadne jeho zástupcom), ktorá sa týka výlučne vzťahu namietaných sudcov ústavného súdu k osobe predsedu najvyššieho súdu; osoba predsedu najvyššieho súdu totiž nie je účastníkom pôvodného pred ústavným súdom napadnutého konania, nebol ani členom senátu, ktorý o veci rozhodoval, a nepoukázal na také skutočnosti, ktoré potencionálne mohli nejakým spôsobom súvisieť s predpojatosťou sudcov Ľudmily Gajdošíkovej, Ladislava Orosza a Jána Lubyho (členov IV. senátu) vo veci ústavného prieskumu uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 9 Ndz 8/2011 z 8. decembra 2011 a jemu predchádzajúcemu postupu.

Po preskúmaní podnetu navrhovateľa I. senát ústavného súdu nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k vylúčeniu uvedených sudcov z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2069/2012. Ústavný súd aj v iných prípadoch nepripustil námietky navrhovateľa podobného charakteru (III. ÚS 30/2012, III. ÚS 560/2011, III. ÚS 501/2011). Výrokom svojho rozhodnutia preto vyslovil, že sudcovia ústavného súdu Ľudmila Gajdošíková, Ladislav Orosz a Ján Luby nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2069/2012.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2012